

Т (Закінчення. Поч. на 1 стор.).
аке незвичне проведення спільної наради фахівців-аграріїв та керівників установ, що сприяють кожній людині у її працевлаштуванні, було організовано через занепокоєння очільників області у зв'язку із ситуацією, що склалася у селі, та бажанням фінансово підтримати вітчизняного сільгоспвиробника. Адже не секрет, що вже десять років минуло відтоді, як почалося реформування аграрної

районної державних адміністрація розроблено й діє цілий комплекс програм фінансової підтримки сільгоспвиробника. Особливий акцент ставиться на допомогу особистим селянським господарствам, котрих на Волині налічується понад 160 тисяч. Саме об'єднані зусилля чиновників, покликаних реалізовувати державні програми, фахівців-практиків і служби зайнятості принесуть позитивні результати та навчать одноосібника

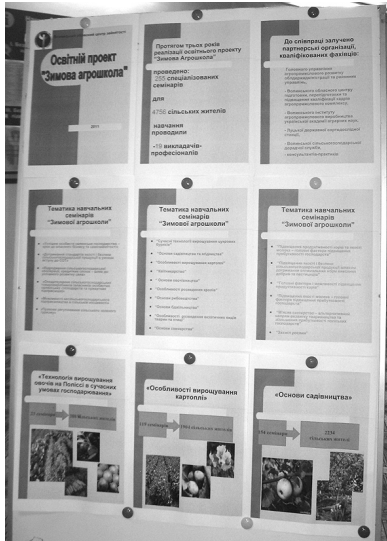
частку становили жителі сільської місцевості. Тепер же ситуація кардинально змінюється і їх кількість зменшилася більш як удвічі. Таким чином, нині першочергове завдання влади – детально розтлумачити кожному мешканцю села суть цих програм, діяти до кожного господарника, дати йому зрозуміти, що не варто нехтувати навіть незначною державною допомогою, а необхідно користатися кожною нагодою для підтримки власного господарства, потрібно з користю використовувати кожен державну копійку, нехай вона, й на перший погляд, незначна, а не лякатися її. Адже нас цікавить лише те, який зиск з цього буде для сільгоспвиробництва, для перспектив його розвитку, а не скільки зароблятиме селянин, бо це будуть результати його важкої праці.

Заступник начальника Головного управління агропромислового розвитку ОДА Людмила Петриканин детально проаналізувала, які саме програми на підтримку волинських аграріїв діють у нашій області, які саме кошти закладено і хто уже скористався ними. Зокрема Програма розвитку особистих селянських господарств Волинської області передбачає три на-

розмежування земель державної і комунальної власності. В районі коштами цієї Програми проведено нормативно-грошову оцінку земель Жорниць та Носович, а також виготовлено проект землеустрою по розмежуванню земель державної та комунальної власності у Прилуцькій та Дідичівській сільських радах. Варто також назвати й те, що популярністю користується обласна цільова Програма підтримки індивідуального житлового будівництва у селі «Власний дім». У нашому районі нею скористалися індивідуальні сільські забудовники 12 позичальників, котрі отримали кредити на загальну суму 220 тис. грн. Крім того, цією програмою передбачено й надання кредитів для придбання доїльних апаратів, такою можливістю вже скористався один власник особистого селянського господарства у районі.

Отже, як бачимо, Програми фінансової підтримки для селян існують. Є й ті, хто вже скористався такою нагодою й отримав державну допомогу. Але, здебільшого, селяни не поспішають щось брати в держави, бо звикли покладатися на власні сили та просити Божої допомоги. На жаль, така ситуація склалася чи то через непоінформованість, чи через недовіру

Раїса Євгенівна розповіла, що вже кілька сезонів поспіль працює при Центрах зайнятості «Зимова агрошкола». Нині розроблено і успішно реалізовується 14 освітніх Програм цієї школи. За напрацьованою методикою створюються невеличкі групи слухачів, приблизно по 10-15 чоловік в кожній, семінарські заняття в котрих проводять, зазвичай, фахівці-практики, які залюблені у свою справу

аж до фанатизму. «Але двері ні перед ким із сторонніх слухачів, бажаючих бути присутніми на цих заняттях, ніколи не зачиняються, – запевнила Раїса Кучмук. Проведення першого уроку практикується на базі успішного спеціалізованого господарства, де кожен слухач «Зимої агрошколи» наочно може пересвідчитися у реалістичності того, чого навчають тут.

– І люди нам вірять, – продовжила директор обласного Центру зайнятості. Спочатку з острахом, але щораз упевненіше реалізують свої ідеї та прагнення бути господарями на своїй землі. До глибини душі схвилював мене особисто приклад успішного ведення особистого селянського господарства у Ратнівському районі, де господар спочатку ледве-ледве

спромігся купити корову, при цьому скориставшись державною підтримкою. Тепер же їх в господарстві налічується п'ять. У цій працюючій сім'ї діти нагодовані і забезпечені, проте найголовніше – їх змалечку навчили працювати, а не вештатися невідомо де. Через те, переконана, що у такій родині не виросте нероба-паразит і ніколи не постане проблема дитячої злочинності. Саме цей конкретний приклад є яскравим підтвердженням того, що кошти, які виділяються для реалізації освітніх програм «Зимої агрошколи», аж ніяк не є грошима проїдання, бо використовуються для хорошої справи – навчити селян працювати у нових умовах, використовуючи новітні технології.

Проект освітніх Програм «Зимої агрошколи» отримав і суспільне визнання – нинішнього року «Зимова агрошкола» стала лауреатом Регіонального етапу конкурсу «Кращі товари та послуги Волині» Всеукраїнського конкурсу якості продукції (товарів, робіт, послуг) «100 кращих товарів України», Диплом якого отримав директор Волинського обласного учбового Центру підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації кадрів АПК Ростислав Войтюк.

Отже, як підсумувала Раїса Кучмук те, про що говорилося того дня в Ківерцівському Центрі зайнятості, нинішню зиму необхідно використати для інформування та навчання селян, максимально зкориставшись освітніми послугами «Зимої агрошколи». Вона сподівається, що сільські жителі, за посередництвом базових Центрів зайнятості, обов'язково скористаються нагодою поповнити свій багаж знань у сфері ефективного господарювання на землі та отримані знання, застосують на практиці.

По завершенні теоретичної частини заходу, його учасники мали нагоду ознайомитися з виробами ківерцівських підприємств, що займаються переробкою сільгосппродукції – СФГ «Золота нива» та ТзОВ «Волинсько-продукт», зразки якої були люб'язно представлені у Ківерцівському РЦЗ. Побачене викликало великий інтерес та захоплення гостей.

Марія ХІТЬКО.
Фото автора.

ДІЙТИ ДО КОЖНОГО СЕЛЯНИНА

галузі, внаслідок чого селянин отримав землю у приватну власність, але й досі не знає, що з нею робити, бо не має чим її обробляти, не має коштів, аби закупити посадковий матеріал та де реалізувати вирощену продукцію. Тож, селянин опустив у своїй безвиході руки. Але від цього потерпає не лише він, але й усі потенційні споживачі якісної сільгосппродукції, тобто й ті українці, хто, здавалося б, до проблем аграрної галузі немає ніякого стосунку. Бо в державі, де найкращі у світі чорноземи та котра ще зовсім недавно славилася високою культурою землеробства, склалася критична ситуація, коли в торговій мережі, практично, не можна придбати якісної сільгосппродукції вітчизняного виробництва будь-якої групи – чи то молочної, чи овочевої або ж м'ясної... Нині українці не бажують купувати заморський товар у красивій обгортці, до складу котрого входить чи не вся таблиця Менделєєва хімічних елементів, якою нас намагаються нагодувати спиритні ділки і не лише закордонного походження. Чи не абсурдом стає те, що наші діти у садочках та школах не знають смак справжнього молока, бо їх годують лише порошковим, або ж яблук, які з виду красиві й зберігаються довго, але ж їхній смак зовсім не відповідає назві фрукту? Сільська безробітність спричиняє до того ж цілу низку й суспільних проблем соціального характеру. Бо люди, які з дня в день не знають до чого докласти свої руки, або не хочуть цього робити, все частіше заглядають до чарки, проміняючи на оковиту своє здоров'я, добробут власної родини і благополуччя дітей. Діти зростають теж бездоглядними й не навченими до праці...

Отже, аби подолати кризу у селі, зорієнтувати селянина на нові умови виробництва із застосуванням новітніх технологій, де зберігається чітка диференціація, аби не було перевиробництва того чи іншого сільгосппродукту та гострий дефіцит іншого, характерних для нашої природно-кліматичної зони, в обласній та

господарювати у нових умовах, для того, щоб вирощена продукція була конкурентоспроможною не лише на внутрішньому ринку, але й користувалася попитом на світовому. «Для цього у нас є всі можливості, – зазначив директор Волинського інституту агропромислового виробництва УААН Віталій Пахольчук, – особливо, коли перейдемо на органічне землеробство, оскільки наші ґрунти не є настільки забрудненими хімічними речовинами від передозування добрив, пестицидів і інші, як закордоном. Тому процес очищення українських ґрунтів триває лише 2-3 роки, а за кордоном він в окремих випадках є безповоротним, або ж розтягується у часі на десятки років».

– В жодній з областей України не працює стільки державних програм, спрямованих на підтримку аграрної галузі, як на Волині. Кошти є, – підтвердив заступник голови ОДА Віталій Карпюк, – але вони досі неефективно використовувалися, бо не велася належна інформаційно-роз'яснювальна робота серед селян. І в цьому був певний умисел – адже раніше практикувалося використання цих коштів окремими кількома вибраними агропідприємствами, решта селянства була покинута напризволяще. Тому ще три роки тому армія безробітних волинців нараховувала 26 тисяч чоловік, серед яких левову

прямки – дотація власникам ОСГ, які утримують 3 і більше корів; здешевлення вартості штучного осіменіння корів і телиць в ОСГ; компенсація відсотків за кредитами на закупівлю корів та нетелів. У Ківерцівському районі, до

прикладу, дотаційними коштами цієї програми скористалися по першому напрямку – ОСГ 8 сільських рад на загальну суму понад 15 тисяч гривень: в Сокиричівській, Завітненській, Суській, Омелянській, Сильненській, Жорницькій, Покаціській та Троянській громадах. По другому напрямку – дещо активнішими були селяни, адже отримали дотацію в ОСГ 13 сільських рад, на загальну суму майже 7 тисяч гривень. Як прокоментував заступник голови ОДА Віталій Карпюк, дії цієї Програми направлена на подолання тотального зменшення поголів'я ВРХ селянських господарств області.

Програмою розвитку галузі м'ясного скотарства, якою передбачено закупівлю обладнання для пунктів штучного осіменіння, скористалися на Ківерцівщині у трьох сільських радах – Завітненській, Холоневичівській та Берестянській, хоча вона діє в області не один рік. В нинішньому році розроблено Програму виробництва зерна озимого жита та гречки і діятиме вона аж до 2015 року. Отже, фінансову підтримку під посіви цих зернових культур вже отримали: для жита – в 5 господарствах та для гречки – в 6. В нинішньому році запровадила і Регіональна програма розвитку земельних відносин, що також передбачає два напрямки – проведення нормативно-грошової оцінки земель населених пунктів району та

зайнятості, бо тут є чималий штат працівників, який вміє працювати з людьми. Крім того, вони мають відповідні матеріально-технічні засоби й ресурси, тобто всі можливості для реалізації цієї ідеї.

– Десять років у нас промайнуло на те, щоб український селянин звикся з думкою, що він є землевласник, – продовжила думку Віталія Володимировича директор обласного Центру зайнятості Раїса Кучмук. – Нині ж перед нами стоїть інформаційно-освітнє завдання – навчити його ефективно користатися цією власністю. Для цього ми провели величезну роботу – спробували під час індивідуальної бесіди з кожним безробітним з'ясувати, що в аграрній галузі найбільше кожному до душі. Тоді, десять років назад, люди найчастіше обирали виробництво картоплі, нині їхні вподобання значно різноманітніші – від спеціалізованого овочівництва аж до бджолярства. До того ж, ми зрозуміли, що вони не просто обирали агропослугу з цікавою назвою, а те, чим їм справді цікаво займатися й до чого у них є природні здібності. А якщо для започаткування цієї справи ще й залучити бюджетні кошти і освітні послуги Служби зайнятості, то позитивний результат, безсумніву, незабариться. Отже, ми й пішли цим шляхом.

